

her, faar dette Formaal en særlig Begunstigelse, idet det faar en Bevilling, hvormed der i Aar kan opnaas betydeligt mere, end der kunde opnaas for den samme Bevilling i Fjor og i Forfjor, hvor de to Partier har stemt for den. Naar man f. Eks. tager en Bevilling som den til Hesteavlsforeningerne, er der ingen Tvivl om, at denne Bevilling, selv om den bliver nedsat med 10 pCt., vil komme til at betyde mere med Hensyn til Indkøb af Hingste eller Fodring af Hingste, hvad man nu vil bruge Pengene til, end den betød i Fjor. Det forekommer mig, at hvis der skal være nogen Mening — og det skulde der da helst — i Nedskæringspolitikken, som ikke mindst de Herrer fra den Side har været Tilhængere af, maa den være ens over det hele, saaledes at man behandler de forskellige Formaal paa samme Maade. Jeg vil i hvert Fald ikke være med til at tage Ansvaret for en Politik, som gaar ud paa at nedsætte tilsvarende Bevillinger til Landbruget, som efter min Opfattelse har lige saa stor Betydning, og for hvis Formaal Nedskæring vil have den samme Virkning som overfor dette Formaal, uden samtidig at nedsætte denne Bevilling. Jeg vil ikke være med til her i Virkeligheden at forhøje Bevillingen derved, at den paa Grund af den øgede Kroneværdi vil betyde mere end i Fjor, naar man samtidig foretager betydelige Nedsættelser af Bevillinger til andre Formaal indenfor Landbruget. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod det af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Pinstrup: Jeg synes i og for sig ikke, det er afgørende, hvad Landbrugsministeren hed, den Gang Bevillingerne til Landbruget blev nedsat i 1912 og 1923. Det er jo ikke rigtigt, naar den højtærede Landbrugsminister siger, at vi ikke vil være med til yderligere Nedskæringer. Det har vi ikke sagt, men vi har sagt, at vi ikke vil *forlods* udlevere Landbruget. Vi har erklæret os villige til, naar man gaar til Nedskæringer paa Love vedrørende andre Ministerier, da ogsaa at gaa med til Nedskæringer vedrørende Landbruget. Det er meget godt at henvise til Kronens øgede Værdi, men det er netop et stærkt Argument for at nedsætte Bevillinger paa en stor Række andre Love, hvor Kronens øgede Værdi ligeledes maa tages i Betragtning. Thi det Kronetal — det indrømmer jeg —, som blev sat i disse Love for nogle Aar siden, da Kronen var ca. 60 Ø. værd, betyder ikke det samme nu som den Gang. Der er ingen Rimelighed i at

opretholde det samme Kronetal, naar Kronen nu er omtrent 100 Ø. værd. For øvrigt har Kronens øgede Værdi for vore Foreningers Arbejde jo noget mindre Betydning i dette Forhold her, thi naar man giver 5 Kr. i Præmie, giver man det, enten Kronen er det ene eller det andet værd, og saadan er det med Hensyn til mange Tilskud. Det, at Kronen er mere værd, er et Argument for at nedsætte Bevillingerne, men jeg siger: kom med Forslag om Nedskæringer paa andre Love, saa at vi kan se, at det ikke blot drejer sig om at pille Landbrugsministeriet ud som det eneste Ministerium, paa hvilket der skal ske Nedsættelser. Jeg ved ikke, hvilke Bevillinger der bliver foreslaaet nedsat ved Ændringsforslagene til Finanslovens tredie Behandling. Det faar vi at se, naar Betænkningen foreligger, vi kan ikke vide noget om det før.

Hvis det viser sig, at man — som vi fra tidligere Tid har Erfaring for — foretager større Nedskæringer paa Landbrugsministeriets Budget end paa andre Ministeriers Budgetter, vilde jeg anse det for højst urigtigt, om vi paa Forhaand var gaaet med til Nedskæringer paa Love om Tilskud til Landbruget, naar man ikke foretager tilsvarende Nedskæringer paa Love om Tilskud til andre Formaal.

Ordføreren (Olufson): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup mente, at det var ligegyldigt, hvad Landbrugsministeren hed paa det Tidspunkt, da en Nedskæring fandt Sted. Jeg er ikke saa helt sikker paa, at han vilde have sagt det samme, hvis de paagældende Nedskæringer havde fundet Sted under en socialdemokratisk Landbrugsminister. Saa havde han sikkert sagt, at det var en onskabsfuld Person, der den Gang sad paa Ministertaburetten, og at det var derfor, han foretog Nedskæringerne, der laa ikke saglige Grunde bagved.

Jeg forstaar stadig ikke, at man bliver ved at gaa imod Forslaget om Nedskæringer her. Forholdet er det, at paa Landbrugsministeriets Budget er der foreslaaet Nedsættelser af Løn- og Konjunkturtillæg med 205 000 Kr., af frie Bevillinger med 546 000 Kr. Alle disse Bevillinger vedrører Husmændene. Det er Bevillinger til Præmiering, Husmandsrejser, Planteavlsarbejde, altsammen Formaal, som Husmandsforeningerne har deltaget i. Denne Bevilling derimod har den særlige Beskaffenhed, at den fortrinsvis er forbeholdt det store Landbrug. Husmandsforeningerne og Husmændene som saadanne har overhovedet ikke Lejlighed til at faa Andel i denne Bevilling. Men medens